

פרשת צו – שבת קודש

ל וַנְּסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁחָא דְרִבּוּתָא, וּמִן דְּמָא דְעַל מִדְבָּחָא, וְאֵדִי עַל אֱהָרֹן עַל לְבוּשׁוֹהִי, וְעַל בְּנוֹהִי וְעַל לְבוּשֵׁי בְנוֹהִי עֲמִיָּה; וְקִדִּישׁ יֵת אֱהָרֹן יֵת לְבוּשׁוֹהִי, וְיֵת בְּנוֹהִי וְיֵת לְבוּשֵׁי בְנוֹהִי עֲמִיָּה.

לא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאֱהָרֹן וּלְבְנוֹהִי, בְּשִׁילוֹ יֵת בְּסָרָא בְּתָרַע מִשְׁכָּן זְמָנָא, וְתַמָּן תִּיכְלוּן יִתְיָה, וְיֵת לַחֲמָא דְבִסָּל קִרְבָּנִיא: כְּמָא דְפִקִּידִית לְמִימַר, אֱהָרֹן וּבְנוֹהִי יִיכְלוּנִיה.

לב וּדְיִשְׁתָּאֵר בְּבִסְרָא, וּבְלַחֲמָא בְּנוּרָא, תִּיקְדוּן.

לג וּמִתָּרַע מִשְׁכָּן זְמָנָא לֹא תִפְקוּן, שְׁבָעָא יוֹמִין עַד יוֹם מְשָׁלָם, יוֹמֵי קִרְבָּנִכוֹן: אָרִי שְׁבָעָא יוֹמִין, יִתְקַרֵּב קִרְבָּנִכוֹן.

לד כְּמָא דְעֶבֶד, בְּיוֹמָא דְדִין פִּקִּיד יִי לְמַעַבְד, לְכַפֵּרָא עֲלִיכוֹן.

ה"י א צוה ה' לעשות: כל שבעת הימים. ורבותינו, זכרונם לברכה, דרשו: "לעשות" – זה מעשה פרה, "לכפר" – זה מעשה יום-הכפורים; וללמד, שכהן גדול טעון פרישה קדם יום הכפורים שבעת ימים וכן הכהן השורף את הפרה:

לה ובתרע משכן זמנא תתבון יימם וליילי, שבָּעָא יוֹמִין, וְתִטְרוּן יֵת מִטְרַת מִימָרָא דִּי, וְלֹא תָמוּתוּן: אָרִי כִין, אֶתְפַּקְדִּית.

לו וְעֶבֶד אֱהָרֹן, וּבְנוֹהִי יֵת, כָּל פִּתְגָמִיא, דְּפִקִּיד יִי, בִּידָא דְּמֹשֶׁה.

(ב) וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְזֵה עַל־אֶהֱרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אֶהֱרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ:

(לא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֶת־הַבֶּשֶׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בָּסָל הַמַּלְאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶהֱרֹן וּבְנָיו יֹאכְלֻהוּ:

(לב) וְהַנּוֹתָר בַּבֶּשֶׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ:

(לג) וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יָמֵי מַלְאִיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלָא אֶת־יְדֵיכֶם:

(לד) כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צֹוָה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

(לה) וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:

ה"י א ולא תמותו: הא אם לא תעשו כן, הרי אתם חייבים מיתה.

(לו) וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבְנָיו אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

ה"י א ויעש אהרן ובניו: . להגיד שבחן שלא הטו ימין ושמאל: חסלת פרשת צו